

Dobry pastier krača pred ovcami a oni idú za nim, lebo poznajú jeho hlas. Za cudzím nepôjdu, ba ujdú od neho, lebo cudzí hlas nepoznajú.

Ai Excelencie, otcovia biskupi, milí spolubratia v kňazskej službe, ctihodné rehoľné sestry, drahí príbuzní, milí študenti, priatelia a známi nebohého pána prof. Tadeusza, milí bas!

Uplynulo iba necelých 5 mesiacov od chvíle, čo sme sa tu v Ružomberku zišli na oslave sedemdesiatin požehnaného života bývalého rektora Katolíckej univerzity pána prof. Tadeusza Zasepu.

A dnes nás znova pán profesor Tadeusz pozval do Ružomberka, **aby sme sa prišli s ním rozlúčiť na jeho poslednej životnej ceste, aby sme ho odprevadili na cintorín a uložili jeho telo do hrobu v slovenskej zemi**, ako si prial. Nebohý pán profesor Zasepa veľmi miloval Slovensko a tak veľa preň urobil. O tom sa všetci podrobne dozvieme vo večnosti.

Dnes sme mu prišli povedať zbohom i dovidenia. Ale prišli sme ho najmä **odprosiť** za všetky krivdy, ktoré sa mu od mnohých ľudí, aj od Cirkvi dostalo. Cirkev je božsko-ludská ustanovizeň. To Božie v nej je sväté, to ľudské je v nej slabé a hriešne.

Vo štvrtok mi jeden môj kňaz napísal mail o tom, že Pán mu vnukol myšlienku modliť sa v meste, v ktorom pôsobí, za všetky krivdy a neprávosti, ktoré naši predkovia spôsobili Židom: za nadávky, ohovárania, za deportáciu do koncentračných táborov a za arizovaný majetok. Chce sa spolu s inými modliť a postiť sa za odčinenie všetkých týchto krívd, aby Božie požehnanie mohlo spočinúť na jeho meste. Veľmi som sa potešil myšlienke a požehnal som tejto jeho aktivite.

V tejto súvislosti som si istý, že by sme mali **konat' pokánie, odprosovať Boha za spôsobenú krivdu i bolesť**, ktoré sa nebohému pánu prof. Tadeuszovi Zasepovi tu v Ružomberku dostalo. Lebo ak chceme a všetci iste chceme, aby nám Pán žehnal, i Katolíckej univerzite, musíme zintenzívniť naše modlitby a prosiť o milosť uzdravenia našich duší.

Ke Dnes som zámerne vybral evanjelium od sv. apoštola a evanjelistu Jána o Dobrom pastierovi. Ježiš hovorí: „*Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier položí aj život za ovce.*“ On dobrovoľne vystúpil na drevo kríža a na tretí deň vstal z mŕtvych. Zvíťazil nad našou smrťou. Toto je naša nádej aj na tomto pohrebe. Áno, Ježiš je víťaz. V ňom je naše víťazstvo.

Di Aj víťazstvo pána profesora. Pozrel som si video, kde na otázku: „Vyčítali ste Bohu, keď sa Vám stalo niečo zlé?“ odpovedal: „Nie. Nie. Nech sa ten svet valí, nech sa páli, nech sa to všetko deje, a ja dôverujem, že Pán Boh je v tom všetkom, lebo on iste je...“ A na otázku, či má strach zo smrti: „Je to tajomstvo. Vždy bude otázka, čo je za tým

oknom, za tými dverami... Budeme vidieť ako to bude. Ale máme toľko slov svätého evanjelia, že si môžete povedať: Pán Boh ma prijíma takého aký som, aj s mojimi slabosťami.“ A ako chcel pán profesor, aby sme si ho pamätali? Ako človeka, ktorý mal rád ľudí, miloval ich, čakal na nich... Takto si Vás, vážený pán profesor, budeme pamätať. Ako človeka, ktorý tak zakúsil Božiu lásku, že z nej čerpal silu milovať. Ďakujeme Vám, že ste podľa vzoru svojho Majstra Ježiša Krista aj Vy položili svoj život za nás, za Katolícku univerzitu, za tých, pre ktorých ste žili, ktorým ste boli vždy tým najlepším príkladom.

Áno, mnohí sme Vás vnímali ako dobrého pastiera. Tak Vás vnímali najmä Vaši študenti, poslucháči, ktorých ste vyučovali. Mali vo Vás vzor a príklad dobrého a charakterného človeka, rektora, profesora a skutočne dobrého pastiera, ktorý ich miloval. Popri všetkej Vašej vzdelanosti, kontaktom vo svete, oceneniam, ktoré ste dostali, vždy ste zostali človekom, ktorý má srdce. Aj keď bolo fyzicky slabé, bolo naplnené láskou.

Milý pán profesor Tadeusz, svojim študentom ste odovzdávali mnoho dôležitého poznania pre život, ale najmä svoj vlastný príklad, svoju lásku k pravde. Učili ste ich vo svojom odbore, ako sa stavať dobrými a charakternými ľuďmi, novinármi, ako komunikovať pravdu v dnešnom svete a ako odhaľovať a eliminovať lož. Ale, nie všetkým sa to na škole páčilo, ba pre niektorých ste sa stali výčitkou svedomia.

Pre históriu Cirkvi, Katolíckej univerzity i mesta Ružomberok chcem povedať slová o veľkosti Vášho charakteru. Chcem Vám úprimne poďakovať za Vašu obetavú prácu pre Slovensko, pre našu GTF PU a najmä pre Katolícku univerzitu.

Drahý náš, nebohý pán profesor, kňaz Tadeuš Zasepa, prešli ste mnohými súženiami, ale to iba preto, aby ste mali veľa zásluh. Lebo cez kríž sa získavajú mnohé zásluhy. Hoci sa tieto kríže a súženia podpísali aj pod Váš zdravotný stav.

My, Slováci, už oddávna sa takto vieme odmeňovať svojim dobrodincom. Ale, aby som mnohým čestným ľuďom na Slovensku nekrivdil, poopravím sa a poviem to presnejšie, **že sa nájdú aj dnes medzi Slovákami Vichingovia, aj zradcovia, aj karieristi, aj mamonári. Preto žiaľ, namiesto poďakovania za Vašu horlivú prácu na poli vedy, viery a kultúry, robili všetko preto, aby ste napokon sám odišli.**

Áno, charakterní ľudia a kňazi zvlášť sú a stále budú trňom v oku tých druhých, ktorí sa aj dnes uchylujú k starodávnym praktikám zlého. Odmeňujú sa zlom za dobro, vyhodia z práce, pošpinia dobré meno a prejavia veľkú neúctu dobrodincovi.

Drahý nebohý otec rektor, pri oslave Vašej 70. som Vás prosil, aby ste i Vy **odpustili všetkým, ktorí sa Vám odvdáčili krivdou a nepravosťou za všetku Vašu obetavú, akademickú prácu na Slovensku.** A dnes som si istý, že Vy, ako veľký Boží

muž, dobrý pastier, dobrý kňaz, charakterný človek, ste všetkým zo srdca odpustili. Ďakujem Vám za to.

Prežívame Svätý rok milosrdenstva, ktorý nás práve k tomu vyzýva, aby sme všetci ľutovali svoje hriechy a odpustili viny naším blíznym, lebo toto je podmienka, aby sme aj my, každý osobne, dostali prehojné Božie milosrdenstvo. **Boh nás nekonečne miluje a stále je pripravený nám prejavit' odpustenie a milosrdenstvo.** Tomu učí aj nás, odpúšťať svojim vinníkom a prejavovať im veľké milosrdenstvo. V tom je veľkosť Božia, a v tom je aj veľkosť človeka.

Par Zarmútená rodina, drahí bratia a sestry!

Boží Syn, Ježiš Kristus zomrel za nás všetkých na kríži a vykúpil nás bez nášho pričinenia. My si však ovocie jeho vykupiteľskej obety máme slobodne privlastniť tým, že budeme prijímať sviatosti s dobrou prípravou. V byzantskej sv. liturgii sa pred sv. prijímaním kňaz i veriaci modlia: *...Priятие твојих святых тајомстiev Pane, nech mi neslúži na súd alebo odsúdenie, ale na uzdravenie duše i tela...*

Toto je upozornenie, aby sme prijímali telo a krv Ježiša Krista, nie v stave ťažkého hriechu, ale aby sme ho prijímali v milosti Božej posväcujúcej.

P Nedávno (31.1.2009) som pozeral film o úteku dvoch slovenských židov z koncentračného tábora. Väzeň, ktorý tento útek naplánoval sa volal **Jozef Várba**. To, čo im dávalo silu odhodlať sa k skoro nemožnému úteku z tábora smrti z Osvienčiny, bola snaha zastaviť deportáciu židov do koncentračných táborov, zachrániť tak životy mnohých ľudí. Po neskutočných 15. dňoch úteku, keď prešli niekoľko sto km (700), sa Vrbovi a jeho priateľovi podarilo dostať sa až na Slovensko a oznámiť židom v Žiline, čo sa deje s tými, ktorí boli odvlečení do koncentračných táborov. Žiaľ, spočiatku im vlastní nechceli uveriť. Napokon im na Slovensku uverili.

Správu o hroznom zabíjaní a pálení ľudí doručili aj židom do Maďarska, kde sa chystali veľké deportácie. Napriek tomu, že tamojší židovskí predstavitelia boli včas informovaní od deportovaných o istej smrti, neuverili ich svedectvu, a tak sa konali ešte ďalšie deportácie židov z Maďarska do koncentračných táborov.

Je to nepochopiteľné, že napriek varovaniam týchto očitých svedkov -utečencov z koncentračného tábora, zahynulo úplne zbytočne ďalších vyše 300 tisíc židov, ktorí nemuseli zomrieť, keby členovia židovskej rady uverili týmto dvom svedkom a zastavili deportácie. **Jozef Várba a jeho priateľ sa aj napriek tomu stali hrdinovia, lebo ich svedectvo sa neskôr predsa dostalo do sveta, bolo odvysielané rozhlasovou stanicou BBS (Bibisi), a tak bolo zachránených ešte mnoho tisíc židov pred istou smrťou.**

A teraz si môžeme uvedomiť, **čo pre nás urobil Boží Syn – Ježiš Kristus.** On prišiel z neba aby nás vykúpil. Premohol zlého ducha, hriech i smrť a otvoril nám cestu do života večného, do nášho cieľa. Ale napriek tejto obeti Ježiša Krista, napriek jasnému svedectvu živého Boha, koľkí ľudia nechcú prijať túto radostnú zvesť a hynú vo svojich hriechoch, aj keď ich môžu vyznať vo sviatosti pokánia a môže im byť odpustené.

Ale človek je už taký, že často nikomu neverí. Chce sa sám presvedčiť, či je to pravda, lenže často je už neskoro. Mnoho ľudí vie všetko spochybnit' a veselo si kráčajú v ústrety smrti, v ústrety svojej záhube.

Náš nebohý pán profesor Tadeusz túto pravdu o vykúpení človeka Synom Božím ohlasoval ľudom nielen homíliami, prednáškami, ale celým svojim životom. Jeho žiarivý príklad horlivého a verného kňaza, profesora, ktorý si vedel zachovať svoju tvár aj počas veľkej životnej skúšky, zostane pre nás stále veľkým vzorom.

My Drahí bas! **Kňazi budú mať privilegované miesto v nebi**, pravda, ak si plnili svoje kňazské povinnosti, svoju kňazskú službu tak naplno s celkovým nasadením. **Ak nič nefušovali, ak patrili celkom Kristovi, ak ho nosili v srdci, ako v bohostánku.**

Evanjelium o Dobrom pastierovi nás povzbudzuje, aby sme svojim životom nasledovali Ježiša Krista, Dobrého pastiera. Ale najmä nás kňazov, máme stále pamätať na to, že sme sa stali Kristovými kňazmi. Máme svojho Veľkňaza Ježiša Krista spoznávať každý deň do hĺbky, aby sme zmýšľali ako On, rozprávali a konali tak ako On, náš Pán. Ba ešte viac, **aby sme sa stali chrámami živého Boha**, aby v našom srdci kraloval Ježiš, ako nám to pripomenul sv. Pavol v druhom liste Korint'anom. Keď takto budeme žiť, šťastnú večnosť budeme mať zaručenú.

Ade Dnešný deň všetci ďakujeme Nebeskému Otcovi za nášho priateľa, nebohého pána prof. kňaza Tadeusza Zasepu, že sme ho mohli spoznať, že sme spolu s ním mohli prejsť kus pozemskej cesty. Ďakujeme za jeho žiarivý príklad. Áno, náš drahý nebohý pán profesor je už u Pána Boha, aby vydal počet zo svojho pozemského života. Všetci, ktorí sme ho poznali vieme, že má čo odovzdať Pánovi, lebo talenty ktoré od Pána Boha dostal bohato rozvinul a znásobil a zostal verným až do konca.

Začal som spomienkou na oslavu jeho sedemdesiatin. Tým chcem aj zakončiť. Veľmi sa vtedy tešil každému, kto ho prišiel pozdraviť a kto mu žičil dobro a zdravie. Chvála Bohu, bolo nás tam dost' veľa. Dnes nás tu je ešte oveľa viac a žičíme mu odmenu u Pána. Tiež ho prosme, aby sa zhora za nás, putujúcich po tejto zemi prihováral, aby sme sa s ním raz všetci mohli stretnúť na hostine v Dome nášho spoločného Nebeského Otca. Amen.